



ORKUSTOFNUN

Nokkrir punktar um "Tillögu til þingsályktunar um lækkun og jöfnun húshitunarkostnaðar og átak í orkusparnaði". Sp 1983 - 104. mál 598

Jón Ingimarsson, Jón Vilhjálmsson

Greinargerð JI-JV-84/01

Greinargerð

Mokkrir punktar um "Tillögu til þingsályktunar um lekkun og jöfnun húshitunarkostnaðar og átak í orkusparnaði". SP 1983 - 104 mál.

Jón Ingimarsson
Jón Vilhjálmsson

Pessi tillaga til þingsályktunar gerir ráð fyrir að niðurgreiðslur á orku til húshitunar verði auknar á næstunni og verbi til frambúðar á innlendum orkugjöfum. Auk þess er lagt til að gert verði "stórátak til orkusparnaðar", en miklar niðurgreiðslur á orku gera slikt átak nánast ómögulegt nema e. t. v. með lagasetningu. Um þessa tillögu skal eftirfarandi tekið fram:

- Hvort eðlilegt sé að miða við að sex vikna laun samkvæmt taxta hjá verkamannafélaginu Dagsbrún skal ósagt látið, en slikt er pólitískt mat. Þó skal nefna að samkvæmt (1) ámtlaði olifufyrirtæki nokkurt að ekki hefði komið til orkusparnaður síðustu ára í Danmörku faru 25 % af tekjunum fjölskyldna í olifukynntu húsnæði til hitunar (einbýli).
- Með þeim niðurgreiðslum á orku til húshitunar sem eru í gildi í dag er verð á orka til þeirra nota allsstaðar innan við 2,5 falt vegið meðalverð (sbr fylgiskjal li með tillöggunni og nýjustu hækjun hjá HR og lækkun olifu).
- Þegar niðurgreiðslur á innlendum orkugjöfum eru svo skýrt ákveðnar sem hér er lagt til verður erfitt að snúa til baka. Greiða á niður innlenda orkugjafa, sem um nána framtíð verða nýttir til húshitunar, og mun því þurfa mikið og líklega með tímanum væxandi fjármagn til þessara niðurgreiðslna.
- Húshitunaryandanálið er að öllum líkindum mun starra hjá mörgum öðrum þjóðum, sem hafa svipaða hitunarþörf húsnæðis og við íslendingar, en hjá okkur. Þær þjóðir hafa ekki leyst vandann með niðurgreiðslum heldur í mörgum tilvikum hvatt landsmenn til orkusparnaðar, sett lög um aukna einangrun húsnæðis og veitt ráðgjöf, lán og styrki. Á mynd 1 (fengin úr (1)) er sýnt hvernig orkunotkun á íbúð og gráðudag hefur þróast hjá nokkrum þjóðum. Sá þáttur sem talinn er valda hvað mestu hér um er sjálfviljugur orkusparnaður fólks, sem kominn er til vegna hins háa orkuverðs. Ráðgjöf, leiðbeiningar, lána-starfsemi og styrkir hafa einnig haft sitt að segja t. d. hjá Dönum, en þeir hafa náð allra þjóða mestum árangri í orkusparnaði. Á mynd 2 er sýnt hvernig Danir hafa náð þessum góða árangri í orkusparnaði, en þar kemur fram að lækkun innihitastigs í íbúðum hefur haft einna mest að segja. Einnig kemur þar fram hvaða

aðgerðir Danir hafa framkvænt til að auka orkusparnað (sjá heimild (2)).

- Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins hefur gert athugun á því hvaða árangri má ná í orkusparnaði með endurbótum á húsum (sjá heimild (3)). Tekin eru fyrir fjögur hús, tvö frá 1920 - 1939 og tvö frá 1970 - 1979, sem hvorki hafa óeðlilega mikla orkunotkun né mjög litla. Ef miðað er við endurbátur sem telja verður hagkvæmar fyrir húseigandann fengust eftirfarandi niðurstöður:

	ORKUNOTKUN kWh/m**3/ári	
	Án endurbóta Með endurbótum	
Hús A	82	61
- B	112	51
- C	92	73
- D	63	63

Niðað við rafhitun hjá Rarfík verður þá kostnabur eftir endurbátur við upphitun hvers rúmmetra:

	HITUNARKOSTNAÐUR kr/m**3/ári	
	Niðurgreidd rafhitun Óniðurgreidd rafhitun	
Hús A	41	73
- B	34	60
- C	48	86
- D	42	75

Ef gert er ráð fyrir að meðalverð á orku til hitunar sé 1,3 sinnum gjaldskrá Hitaveitu Reykjavíkur og að meðalnotkun húsa sé um 2,0 m**3 vatns á rúmmetra hitaðs rýmis fast kostnaðurinn 39 kr/m**3. Samkvæmt þessu virðist mögulegt, með aðgerðum sem eru húseigendum hagkvæmar, að ná kostnaði við húshitun alls staðar á landinu niður fyrir 2,5 faldan meðalkostnað. Með að veita íbúareigendum styrki til endurbóta mætti ná þessu hlutfalli enn neðar með aðgerðum sem varu húseigandann fengust eftirfarandi niðurstöður:

eigendum hagkvæmar. Ef niðurgreiðslum væri sleppt mætti nota þá peninga í styrki, t. d. miðað styrki við 5 ára niðurgreiðslur og láta þá ganga fyrir sem hefðu hlutfallslega mesta orkunotkun.

- Með niðurgreiðslum á orku er aðalhvati til orkusparnaðar fjarlægður, og þó boðin séu hagstæð lán parf að sækja um þau, og fólk gerir það ekki nema það sjái sér verulegan hag í því. Jafnvel þó boðnir séu styrkir er ekki víst að fólk finnist taka því að sækja um þá ef orka er mikil niðurgreidd, þar sem orkusparandi aðgerðir valda óþægindum og hafa vinnu í för með sér fyrir íbúðareigendur. Í þessu sambandi má minna að styrkir til stillingar olíukynditækja hafa verið mjög lítið notaðir.
- Einn sá þáttur sem hefur mikil áhrif á orkunotkun er hegðunarmynstur fólks, en með niðurgreiðslum er komið í veg fyrir að hægt sé að hafa áhrif á það og nái þannig fram miklum orkusparnaði. Með jöfnun orkukostnaðar mun fólk á þeim svæðum þar sem orkan er í raun dýrust ekki reyna að spara hana neitt umfram aðra landsmenn.
- Erfitt er að meta hvaða árangur náiðst hefur hér á landi á síðustu árum í orkusparnaði vegna ónógra gagna, þó er hann að öllum líkindum ekki mjög mikill þegar á heildina er lítið. Einstaka íbúðareigandum hefur þó með ýmsum aðgerðum tekist að minnka orkunotkun sína verulega og má í því sambandi nefna dæmi frá Stöðvarfirði þar sem húseiganda tókst að minnka orkunotkun um 16.000 kWh/ári.

Út frá því sem hér að ofan er talið upp má ljóst vera að annars vegar greinar 1) og 2) og hins vegar 3) og 4) eru í vissri mótsögn. Með miklum niðurgreiðslum á orku til húshitunar getur orðið nánast ómögulegt að gera mikil áatak í orkusparnaði, nema þá með lagasetningu (t. d. um aukna einangrun), og orkusparnaður getur aldrei orðið nálægt því eins mikill eins og ef borgað væri raunvirði fyrir orkuna. Sú spurning vaknar hvort ekki væri réttara að veita fólk styrki til orkusparandi aðgerða fremur en að greiða niður orkuna, með því fæst frambúðarlausn og áfram verður hvati hjá fólk til sparnaðar.

Hvernig frankvæma eigi liði 3) og 4) í tillögunni virðist einnig vera í nokkuð laust í reipunum. Mikilvægt er að

sveitarfélög og orkuveitur taki virkan þátt í átaki til orkusparnaðar, en nefna má að nú stendur yfir á vegum húshitunarnefndar Vestlendinga ráðgjöf um orkusparnað fyrir húseigendur á Snæfellsnesi. Samkvæmt lögum í Bandaríkjunum eru orkufyrirtæki skyldug til að veita húseigendum ráðgjöf varðandi orkusparandi endurbætur á húsnæði gegn greiðslu (sjá heimild (4)). Nýlega er lokið námskeiði um orkusparnað fyrir starfsmenn orkuveitna og næsta námskeið verður haldið í lok mánaðarins, með því skapast grundvöllur til að fara að dæmi Bandaríkjumanna.

HEIMILDIR:

- (1) Lee Schipper 1983: "Residential Energy Use and Conservation in Denmark 1965 - 1980". Energy Policy, December.
- (2) Hilde Jervan, Morten H. Raaholt og Carsten Tank-Nielsen 1984: "Metode for maaling av energiökonomiseringsgevinster". Gruppen for ressursstudier, GRS-526.
- (3) Björn Marteinsson 1983: "Endurbætur húsa með tilliti til orkusparnaðar". Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins.
- (4) Robin W. Gates 1983: "Investing in Energy Conservation. Are Homeowners passing up high yields?". Energy Policy, March.

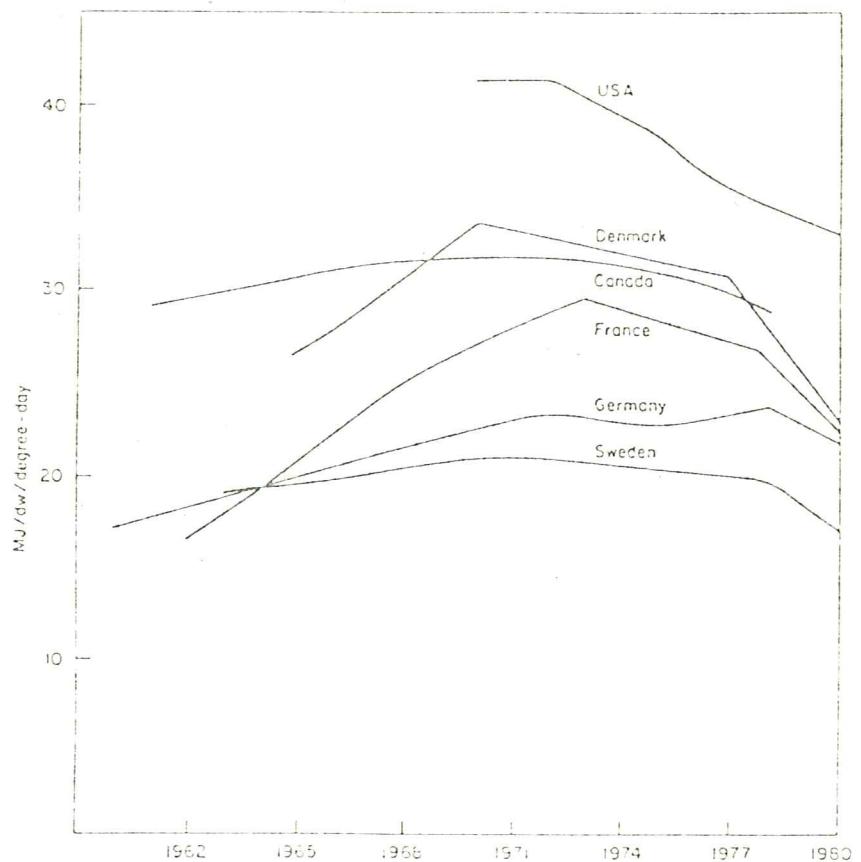
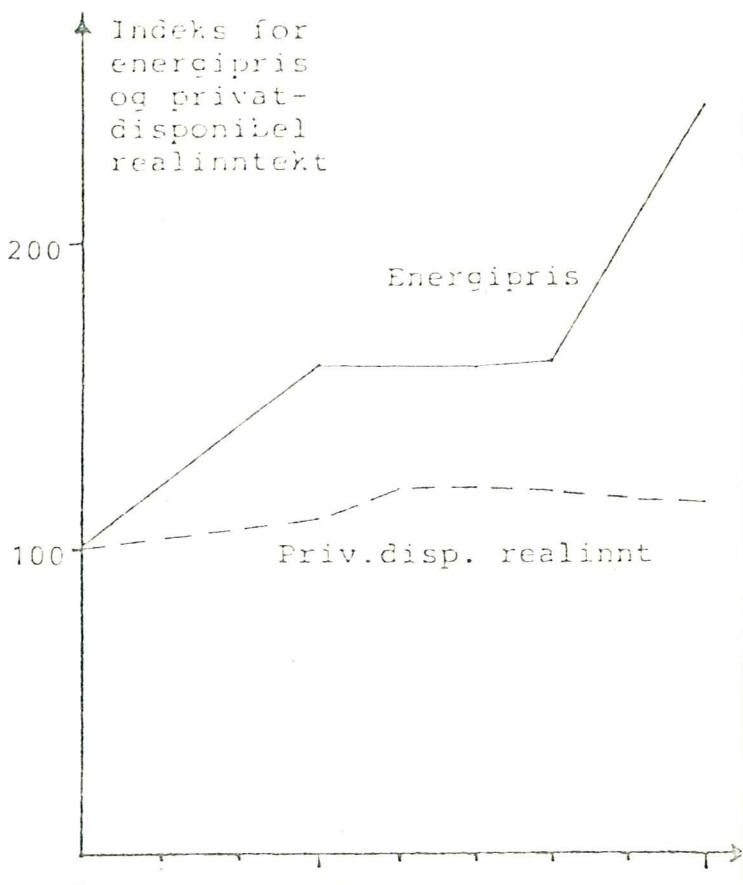
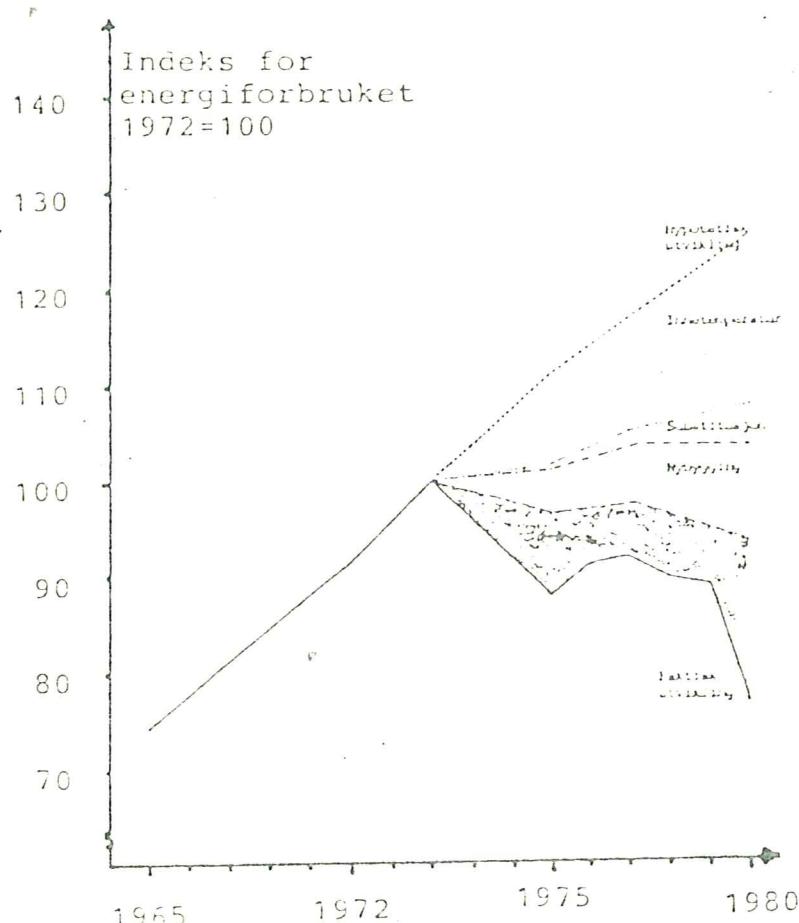


Figure 2. OECD space heating:
average energy consumption per
degree-day.

320

Mynd 1

ENERGY POLICY December 1983



Virkemiddelbildet:

Figur 6.9: Energiøkonomiseringsgevinster, utviklingen i energipris og privatdisponibelt realinntekt og virkemiddelbildet i danske husholdninger 1972-80

Mynd 2